

Bölüm 14 - Bir Eşek'in "Şeyinin" Şehidi

Bu bölüm, ölümcül bir manevi hatayı tasvir etmek için Mevlana'nın (Rumi) en acımasız ve yanlış anlaşılan mesellerinden birine dalıyor. Mistik bir eyleme tanık olduktan sonra, bir rehber olmadan onu taklit etmeye çalışan ve sonu grotesk bir ölümle biten —Mevlana'nın deyişiyle "Hiç Yoluna Şehit" olan— bir hanımefendinin hikayesini keşfediyoruz. Bu şok edici metafor, bir İnsan-ı Kâmil'in (Kâmil Mürşid) izni olmaksızın Şeriat (dini kanun) yolundan Tarikat (misticizm) yoluna adım atmaya cüret eden tüm din adamlarına, rahiplere veya mollalara yönelik doğrudan bir saldırdır. Bu çerçeveyi tarihin "kutsal savaşlarını" analiz etmek için kullanıyor ve o yasak soruyu soruyoruz: Gerçek şehitler hangi taraftaydı ve bir masal uğruna ölen aptallar hangi taraftaydı?

Seçim sizin: Mahalle mollarını mı dinleyeceksiniz, yoksa Mevlana, Hafız ve Tolstoy gibi tarihin binlerce büyük mistiğini mi? Bu bölüm, ikincisinin sesidir. Mevlana'nın temel ilkesini açıklıyoruz: İyiliği emretmekten cihada kadar herhangi bir dini eylem, gerçek bir manevi ustadan icazet alınmadan yapılırsa günahıdır. Ayrıca İnsan-ı Kâmil'in içsel bir his mi yoksa dışsal bir rehber mi olduğu şeklindeki kritik soruyu, içsel "talep bezinin" (arayış guddesinin) dünyadaki gerçek rehber görülmeden önce nasıl aktive edilmesi gerektiğini açıklayan güçlü bir analogiyle cevaplıyoruz. Bu, anlamadığınız bir dava uğruna sıradan bir şehit olmamanız için tasarlanmış bir uyarı ve uyanış çağrısıdır.

#RestartPodcast #73üncüYol #Mevlana #Tasavvuf #Misticizm #Şehadet #Şeriat #Tarikat
#ManeviRehberlik #KutsalSavaş #Yapısöküm #Teoloji #Felsefe #HerŞeyiSorgula
#HosseiniRestart #İrfan #İnsanıKamil

Pekala, Radyo Pastoo Dan saat 11:10. Ben Hosseini, "Restart"ın on dördüncü bölümü ve Mevlana'nın bir şiirinin yorumuyla yine sizlerle birlikteyim sevgili dinleyiciler. Şeriat ve Tarikat I, "Eşek Tarafından Becerilmiş Şehit" (Eşek Şehidi) ana temasıyla tartışıyoruz.

Geçen hafta okuduğumuz şiirin bütün olayı, tek bir satırda şudur: Şiir bir cariyeden bahsediyor... konuyu tamamen anladınız. Bu cariyeye bir iş çeviriyordu ve evin hanımı, durumu anlamadan ve cariyenin izni olmadan, kendi aklına dayanarak gidip aynı eylemi gerçekleştiriyor. Özetle hikâye bu ve sonra evin hanımı ölüyor. Sonuç şudur: Herhangi bir dinden herhangi bir din adamı, bir rehber olmadan şeriat yolundan mistik yola (tarikata) geçmeye çalışırsa... Çünkü Mevlana der ki:

Hiçbir şey nefsi öldüremez, ancak pirin gölgesi, O nefs katilinin eteğine sıkıca tutun.

Mevlana diyor ki, eğer herhangi bir molla izin almadan Tarikat tefekkürüne girerse, onun tek kurtuluşu bir eşek tarafından tecavüze uğramaktır. Mevlana'nın ifadesinin kavramsal mesajı budur. Ve bu ihlal öyle bir şekilde gerçekleşmelidir ki, o kişi ölsün. Peki bu kişi hiçbir şey bilmediğini ne zaman anlar? Eşek ona ağzından çıkacak bir şey yaptığında, Tarikat hakkında hiçbir şey bilmediğini anlar. Bunu zor yoldan öğrenir; çok serttir.

Bu Mevlana, millet! Saygıdeğer dinleyici, bu Attar, bu Sadi, bu Hafız. Bu, "Bizzat Hosseini Den duydum ki..." diye mesaj attığınız Hosseini değil. Hayır, canım benim! Bay Bedbaht, Bay Yobaz! Bak, namaz kılıyorsun, oruç tutuyorsun, zekâtını veriyorsun ama hâlâ meseleyi anlamadın. "Restart" öyle şaka gibi bir program değil! Yakında dünya(Sufizm) tarafından yönetilecek. Lan oğlum, sen nerelerdeydin? Sokrates'i dövüp zehir içmeye zorlama devri, Hallac I parçalama devri bitti. Seni gerizekalı! O devir kapandı. Bu Google çağı. Şimdi, bu programın neden yıllar sonra, ya da yüzlerce yıl, ya da binlerce yıl sonra sunulduğu ve önümüzdeki birkaç yüz veya bin yılda hangi programın çıkabileceği çok farklı bir mesele.

Burada Mevlana Şariat'ı tamamen açıklıyor. Dini kanunları takip ettiğinde, bu cihat demektir, humus demektir, zekât demektir, dininin dallarında ne varsa odur... Saygıdeğer dinleyici, bu... bu çok önemli bir nokta. İki önemli noktaya değineyim, sonra şiirin geri kalanını okumaya başlayacağız ki orası daha da şok edici. Yani, çok daha beter. Keşke şiiri sadece bu noktaya kadar okusaydım, çünkü Mevlana'nın hakareti, maalesef, bundan çok daha ağırlaşıyor. Sonraki birkaç mısra gerçekten birçok şeyi altüst edecek. Şimdi, dikkat et. Diyor ki, dininizin dalları İnsan-ı Kâmil'in izniyle uygulanmalıdır. Kimin izniyle cihat ilan ediyorsun? Bunu Mevlana söylüyor, Hafız söylüyor, Sadi söylüyor, Hâcu-i Kirmânî söylüyor, Sakil Osmani söylüyor. Hey güzelim, dinle şunu, lanet olsun! Dinle! Hepsini söylüyor. Ve gördük ki hepsi... Sevgili yobaz büyükannem! Gençler bugün biraz daha zeki, artık onları kandıramaz. Sen... sen dinle, benim namaz kılan ve gerçekten sevdiğim güzel annem. İran televizyonunda gördün, hep ebeveynlere saygı duyduğumu söyledim. Ama bu program seni kurtarmak için burada ve maalesef dinlemek zorundasın. Güzelim benim, dinlemek zorundasın. Sen ki namaz kılıyorsun, oruç tutuyorsun, humus veriyorsun, zekât veriyorsun, herhangi bir dinin hocasına gidiyorsun... bu şeylere dikkat et güzel büyükannem. Namaz kıldığında, oruç tuttuğunda veya humus verdiğinde, bu İnsan-ı Kâmil'in izniyle olmalı.

Anlayasın diye söylüyorum güzelim, kendi dininde okudun. Mesela, önceki bir devirde gördün... sen kendin diyorsun ki Ali bir çatışmadaydı. Şey... senin anlayacağın dilden, seninkine benzer bir hikâye kullanayım ki noktayı yakala. Denir ki, Ali'nin bir tarafta ordusu vardı ve namaz kılıyorlardı; diğer tarafta Muaviye de namaz kılıyordu. O tarafta göğüslerini dövüp ağlıyorlardı, bu tarafta da ağlıyorlardı. Yani, sen Ali haklıydı diyorsun. O tarafta namaz kılıyorlardı, bu tarafta da namaz kılıyorlardı, oruç tutuyorlardı, humus ve zekât veriyorlardı. Bu bir cihat oldu, anne! Bak, güzel büyükannem! O tarafta ordusuyla Ali vardı, bu cihattı; ve bu tarafta ordusuyla Muaviye vardı, bu cihattı. Sen diyorsun ki Ali bin Ebi Talib o tarafta olduğu için o haklıydı ve diğer tarafta ölen herkes, bir eşek ölümüyle öldü. Yani, temelde onların ölürken "Hiç Yoluna Şehit" olduklarını söylüyorsun. Biz de aynı şeyi söylüyoruz.

Soruyoruz, Nadir Şah döneminde din adına saldırılar yapıldı mı, Hintli kadınlar ve çocuklar tecavüze uğradı mı? Orada ölen o İranlılar "Hiç Yoluna Şehit" miydi, değil miydi? Bunu düşünmemiz lazım. Tarih tekerrür eder. Gazneli Mahmut Hindistan'a saldırır, orada burada bir sürü insanı mahveder. Orada bulunan o İranlılar "Hiç Yoluna Şehit" mi, değil mi? Mevlana'nın bahsettiği şey bu. Kimin emriyle cihada gidiyorsun? Şu an bilmem nereye gidiyorsun... Şimdi İranlılar savaşmak için bir ülkeye gidiyor, her neyse... bu cihat, bu cihadın emrini kim verdi?

İnsan-ı Kâmil mi? Dinle. Sen kendin söylüyorsun, ben bir şey demiyorum. Bay Hristiyan! Sen diyorsun ki Yahuda şunu gördü, bunu gördü... Musa'yı gördü. Musa gidip dua ederdi, o Firavun da dua ederdi. Firavun'un öyle sanmayın... dinleyiciler! Firavun da dua ederdi, "Manoto"da bununla ilgili bir program bile yayınladık, salağın biri yapmıştı. Firavun da dua ederdi. Sen diyorsun ki kaçıp halkını kurtaran Musa iyi adamdı, diğerleri "Eşek Tarafından Becerilmiş Şehitler"di. Eh, mantıklı, değil mi? Eğer mantıklıysa, şimdi sen de dinlemelisin. Neden bu şehitlerin sadece o eski döneme ait olduğunu sanıyorsun? Bu seninle ilgili, senin döneminle. Şu an, bu programı dinlerken. Peki ya sen? Paranı nereye veriyorsun? Nerede cihat ediyorsun? Nerede iyiliği emrediyorsunuz? İyiliği emretmek için önce İyiliğin Komutanı'nı tanıman gerekir. Bir kıza mesela "başörtünü öne çek" demen için, tek yol senin Tanrı'yı görmüş olmandır. "Başörtünü öne çek" mesajını sana kim verdi?

Şimdi büyükanne, sen ki dua ediyorsun, sokakta yürüyorsun ve biri başkasına tokat atıyor (tabii İran'da böyle değil, Japonya'da tokatlıyorlar insanları): "Başörtünü öne çek! Başörtünü düzelt!". Oradan geçerken sadece iki seçeneğin var: Ya ona sormalısın, "Kimin emriyle bu emri veriyorsun?". Eğer İnsan-ı Kâmil derse? "Evet efendim" de. Kimin emriyle? Hangi molla? Eğer, Allah korusun, hepimiz lal olalım, Makarem Şirazi Nin —ki ona sonsuz saygım var— emriyle veriyorsan, onun öne sürdüğü her kimse "Eşek Tarafından Becerilmiş Şehit"tir. Lan! O hiçbir zaman "Ben Tanrı'dan geldim" demedi ki. Güzel büyükannem, 98 yaşındasın, dua ediyorsun ve seni seviyorum. O hiçbir zaman Tanrı'dan geldiğini söylemedi. Şeriata girdi, Kum'da Feyziye adında bir koleje, bir üniversiteye gitti ve orada okuyor anne! Para için! Para için okuyor... ve hakkı da var, gariban. Bir tamirci para kazanıyor, o da para kazanmak istiyor.

Mevlana'nın bütün hikâyesi bu. Diyor ki, Şeriat işlerine burnunu mu sokuyorsun? Seni gerizekalı! Kürsüye çıkıp insanlara öğüt mü veriyorsun? Öf! Ve sonra aynı dönemin mistikleri "maymunlar minbere tırmanıyor" lafını çıkardılar. Unuttun mu? Bunun geçmişte kaldığını mı sanıyorsun? Evet, ta Ali'nin zamanında maymunların minberlere tırmandığını söylediler. Aptal! Bu şu anı da kastediyor. Tam şu an, bu minberde, oraya çıkan adam ya İnsan-ı Kâmil'den olmalı... Mevlana diyor ki, ben kimin eşeğiyim? Ben tamamen içki ve bu saçmalıkların peşindeyim. Anne! Ben senin gibiyim. Farklı olduğumu sanma. Ben şunu öpmek, şu parayı almak, sırf biraz nakit yapmak peşindeyim. Ve hiçbir iyi sebep yokken, İran'daki paramı ve pozisyonumu bırakıp buraya geldim. Şimdi paramı geri almak için insanlara yalakalık yapmak zorundayım. Ben bunun peşindeyim, tıpkı senin gibiyim.

Mevlana diyor ki iki seçeneğin var, Obama'nın dediği gibi, masaya sadece iki seçenek koydum. Ya mahalle mollasını dinleyeceksin, ya da Hafız'ı, Mevlana'yı, Sadi Ayi, Bayezid-i Bistami Yi, Hâcu-i Kirmânî'yi, Sakil İsfahani'yi, Attar'ı, Abdurrahman Cami'yi, daha yukarı çık, Firdevsi Yi, Hayyam'ı, Baba Tahir Hemedani'yi... diğer tarafa git, Sokrates, Tolstoy's, Nietzsche's, Anton Çehov'u, René Descartes'ı dinleyeceksin. Bu insanları dinlemek zorundasın anne! Eğer bu programa küfredersen güzel büyükannem, İranlıların gece gündüz yalakalık yaptığı binlerce büyük insana küfür ediyorsun demektir. Sadece Hosseini Ye küfür etmiyorsun, çünkü Hosseini sadece onların sözlerini aktarıyor. Güzelim! Herkese küfür ediyorsun. Yani sen mahalle mollanı tercih ettin, mahalle rahibini tercih ettin, Zerdüş rahibini tercih ettin, tapınağı tercih ettin, hahamı

tarihin büyük figürlerine tercih ettin. Bu programın arkasında Tasavvufun ve mistisizmin binlerce büyük insanı var... Lan! Tolstoy bu programın arkasında. Sen "iki" numaralı seçeneği seçtin. Diyorsun ki, "Mollam bana dedi ki camiye gelirim bir şeyler görecektim." Biz diyoruz ki, Mevlana diyor ki, ona sor bakalım, kendisi usta olmadan camiye giden bu kişi bir şey görüyor mu görmüyor mu?

Bu "Restart" programından önce ne yaptıysan, dua etti sen, kiliseye gittiysen, her ne yaptıysan, Allah'a yemin olsun sorun yok. Ama "Restart" yayınlandıktan sonra, ölürken, nedenini anlamadan Hosseini gibi bir "Eşek Tarafından Becerilmiş Şehit" olmadığını vermekle yükümlüsün. "Restart"ın sorusu bu. Şu an hangi dini takip ediyorsan onun din adamına gidip sormalısın: "Efendim! Hosseini diyor ki, 'bu kilisede ben bir şey görüyor muyum, görmüyor muyum?'" Eğer kilisede İsa'yı görüyorsan, bu programın hedefi sen değilsin. Ama görmüyorsan, gelip bu programı dinlemek zorundasın. Ve sadece dinlemek yetmez. Ne zaman biliyor musun? Dışın ağrıdığında, aklın fikrin bir dışı bulmaktadır. Eğer gerçekten o içsel derdin varsa, her sabah ben yayına girdiğimde, Radyo Pasto'ya girdiğimde, 5.500 kişiyi burada ağlarken görmeliyim. İşte dert budur. Senin İnsan-ı Kâmil ile ilgili bir derdin yok. UFO görmekle ilgili bir derdin yok. Hiçbir derdin yok. Sen öylesine... bu işler böyle.

Zihinsel olarak öyle görünüyor ki... İnsan-ı Kâmil... dinleyicilerden biri sordu: "İnsan-ı Kâmil içeride mi, dışarıda mı?". Sen her şeyin senden içeri olduğunu söylememiş miydin? Tüm evren senin içinde değil mi? İnsan-ı Kâmil hem içeridedir hem dışarıda. Sırlardan biri budur. Dünyanın din adamları neden binlerce yıldır bunu anlamaman için uğraşıyor? "Restart" ne diyor? Dikkat et. Bu şuna benziyor: Bir sevgili, sevişmek, öpüşmek içeride mi dışarıda mı? Sorun buna benziyor. Bak, bir insan 14-15 yaşında ergenliğe girer. Sana İnsan-ı Kâmil'i tek satırda anlatmak istiyorum, sonra şiirdeki hikâyeye geçeceğim. Ergenliğe girdiğinde, neden 14 yaşından küçük erkek ve kızlar için bir kadını görmek fark etmez? Çünkü testosteron bezleri, bu şehvet gücü henüz devreye girmemiştir. Bu güç çalışmaya başladığında, dışarıdaki kızlar artık on yıl önce gördüğü kızlar değildir. Her biri ona bir şeftali gibi gelir. Yani bu çocuk, içindeki bez, yani şehveti, kendi içindeki Leyla'yı anlamadığı sürece bir sorunu yoktur. Ama bu bez çalışmaya başladığında, şimdi dışarıda Leyla'yı arar. Yoldan geçen herhangi bir kocakarıyı bile Leyla görür. Yani önce içsel bez aktive olur, şehvet gücü yaratılır, sonra dışarıda ararsın. İnsan-ı Kâmil'in bezi senin içindedir. Önce senin bu bezinin bir tekme yemesi lazım. Belli bir yaşa geldiğinde veya kendine sorduğunda: "Namaz kılacağım, Allah aşkına! Ya Hosseini haklıysa? Ben Tanrı'yı hiç görmüyorum!". Hosseini diyor ki Tanrı'yı görmüyorsan namazın geçersizdir. Sonra gidip hadis okuyorum, diyor ki: "Namaz müminin miracıdır." Miraç lan! Yani bedenle havaya dimdik çıkmak lazım. Sonra Mevlana'nın, Attar'ın, Hafız'ın şiirlerine bakıyoruz ve görüyoruz ki hepsi Tanrı'yı gördüklerini, yoksa namaz kılmayacaklarını söylüyorlar. Bu beden senin içinde kristalleşmesi lazım. Bu bez, bu anlayış bezi, akıl bezi, ikinci akıl sarsıldığında, işte o zaman dışarıdaki İnsan-ı Kâmil'i göreceksin. Yani önce kendi içindeki İnsan-ı Kâmil'i görmelisin. Testosteron bezini, dışarıdaki kızı görmek gerektiğini bilecek kadar iyi anlıyorsun. Neden 13 yaşındaki çocuk önündeki kızı öpmek istemiyor? Çünkü içindeki o bez aktive olmadı, bu yüzden dışarıdaki Leyla'yı da görmüyor. Gerçek Leyla'yı dışarıda görmek için, içindeki Leyla'nın, İnsan-ı Kâmil'in de harekete geçmesi gerekir. İşte sorunun cevabı bu.

Bu bir totem lan! Mevlana bu şiirde bu yapıyı paramparça ediyor. Cariye hikâyesi, bölüm, bilmem Mesnevi'nin 5. Cildi, 59. kısım. Durduğum ve sonrasının önemli olduğunu söylediğim yere kadar okuduk. Evet, hanımın gelip öldüğü yere kadar okuduk. Şeyin şehidi oldu... Şimdi, buradan itibaren Mevlana, birazını okuduğum ama geçen hafta karışan 5 satırda açıklıyor. Diyor ki:

Ustasız işler başarmak istersen eğer, Cahilce canından olursun, buna değer.

Bir ustanın önemini anlatıyor. Böyle aptalca bir şey yapmak, böyle bir hamle yapmak falan istediğinde, bir ustaya gitmeden yaparsan, cahilce canını verirsin diyor.

Ey benden yarım yamalak ilim çalan, Utanmadın mı tuzağın halini sormaktan?

Benden sana öğretmenim istemeye utanmadın mı? Başına 6 metrelik bir şey takıyorsun, gidip Tasavvuf ve irfan ehline sormaya gerçekten utaniyor musun? Ayaklarına kapanmaya: "Efendim, yardım edin! Efendim, kurtarın beni!" demeye? Neden? Çünkü kibirli bir havayla dolusun lan! O kibirli havayı bırak. Çünkü kendini büyük görüyorsun. Neden biliyor musun? Evet. Önceki gece biri Facebook'tan mesaj attı: "Bay Hosseini, sen bir şovmensin, ilahiyatçı değil!". Dedim ki: Ohoo! Musa bir çobandı lan! Mesele meslekse, Musa çobandı, nasıl peygamber oldu? Muhammed tüccardı, nasıl olduğu kişi oldu? Dinle! Mesele iş değil. Din içseldir. Sende de var güzelim! Şimdi ben Pir olamam diyorsun, eh peygamber de olamazsın. Bu tartışmaya girmek bile istemiyorum çünkü 44. bölümde falan parmağımı gözüne sokacağım ki 330 yıl hafızanda kalsın. Daha o alana girmedik. Evet. Şimdi bu dinle alakalı, bununla alakalı: testosteron bezi. Neden kuzenimin oğlu, önceki gece hiçbir şey yapmayan çocuk, bu gece gidip komşunun kızını öptü? Bez sarsıldı lan! Senin bezin sarsılırsa, beni de öpersin. Her şeyi anlarsın. Senin bezin sarsılmaz. Sen para, yemek ve iş peşindesin, hayvanların yaptığı şeyler... Onlar ne yapıyor? Hayvanlar ne yapıyorsa biz de aynısını yapıyoruz. Hiçbir şey... Ben de aynıyım. Sarsıldığında, görür.

Sonra diyor ki:

Daneyi görüp de neşeyle gelen kuş gibi, Henüz ilmek boynuna geçmemiş sanki. Az ye o daneden, bu yeme takılma.

Şimdi daneden ve kuştan bahsediyor. Diyor ki:

Daneyi yiyip de tuzağa düşmeyesin diye, İlim ve kanaat bunu yapar, huzur hediye.

Şimdi bir benzetme yapıyor. Aha! Burası biraz... yavaşlıyor. Şeriata burnunu sokan, cihat ve iyiliği emredip kötülükten sakındırma hakkında fetvalar veren bu din adamları, danenin peşindeki bu aptal kuşlar gibidir diyor. Şimdi soruyor, kuş yakalamanın yolu nedir? Birkaç dane saçarsın, tuzağı köşeye koyarsın. Kuş birinci daneyi yer, ikinciye yer, üçüncüyü yer, dördüncüyü yer ve tuzağa düşer. Bu aptal tam olarak bu daneyi görür ve gerçekten danenin peşindedir diyor. Çünkü danenin peşinde olmazsa kuş tuzağa düşmez. Kuşbazın ne yaptığını bilmez.

Akıllı dünyadan nimet yer, gam yemez, Cahil ise hasret içinde mahrum, hiç bilmez.

Yani, pişmanlık.

Tuzağın ipi boğazlarına geçtiğinde, Dane yemek haram olur hepsine. Tuzağa düşmüş kuş nasıl dane yesin? Otlanıyorsa, o dane tuzakta zehir kesin.

Diyor ki kuş daneyi yediğinde, o danenin onu öldüren zehir olduğunu bilmez. Otlaniyor ama tuzağa düşüyor.

Yine kuş... şimdi tuzak, o dane, bir zehirli soyguncu.

Mıknatıs gibi, mıknatıs derler ya, mıknatıs demiri çeker. Diyor ki: "Şimdi tuzak, o dane, bir zehirli soyguncudur." "Soyguncu" kelimesini ekliyor ki anlayasın... İnsan-ı Kâmil demirin çekildiği bir mıknatıs gibidir, her... evet. O zaman söylemiştim. Bir çiçeğin altındaki çok iyi bir su damlası olabilirsin ama sonunda bir eşek tarafından yenilirsin. Ben Bay Hasan'ın denize işediği idrar olabilirim. Denizde, ben denize girdiğimde, Bay Hasan denize işiyor olsa bile, ben denize girdiğimde saf olurum. Denizin arıtma gücü vardır. Ama sen eşek yemi olursun. Diyor ki: "O tuzağın, dane nin içindeki şey, zehirli bir soyguncudur." "Zehirli soyguncu", kurulmuş bu tuzak, dane mıknatıs gibi çekiyor demektir. Zehir onu içine çekiyor.

Kördür o kuş ki tuzakta dane arar.

Falanca şeyi yapan kuş...

Şimdi sahibi... Ne oluyor? Diyor ki:

Tuzağın sahibi o ahmakların başını kesti.

Yani Mevlana geliyor ve diyor ki, danenin peşinde olduğunu gördüğünüz bu kuşlar, dane için oraya gidiyorlar, kuşbaz denen bir mezbaha ve kuşbaz denen bir ağa gittiklerini bilmiyorlar. Oraya vardıklarında, "Tuzağın sahibi ahmakların başını kesti." Şimdi nihayet öldürüldüklerini anlıyorlar.

Ve o nazlıları meclislere sürükledi.

Yani, onları öldürüyor, meclislere gönderiyor. İmam Hüseyin meclislerine ve bilmem ne meclislerine, insanların geri kalanına yemek olsunlar, prada yesinler diye.

Çünkü onlardan fayda, ancak etleridir.

Neden? Çünkü bunlar sadece etin peşinde ve... şunun için faydalılar... bu kuşların iyi tarafı etlerinin olması. Paranın ve benzeri şeylerin sembolü. Para istiyor. Onlarla bir şey yapmak istiyor. Bilmiyorlar ve dane kurulmuş... yani hem molla bu danenin peşinde, hem de onu takip eden insanlar. Şimdi nereden? İnsanlar diyorum... Şimdi açıklayacağım ki dört mısrada bütün konuyu açayım.

Sonra hikâyeye geri dönüyor ve diyor ki:

*Sonra cariyeye kapı çatlağından geldi, Ve hanımı eşeğin altında ölü gördü. Dedi ki:
'Ey ahmak hanım, bu neydi? Eğer ustan sana bir suret gösterdiyse, Sen kabuğunu
gördün, sırrı gizliydi senden, Hünersizce, aniden öldürdün bu işi sen'.*

Diyor ki cariyeye duvardaki çatlaktan baktı ve gördü ki evet, Kanun'dan Yol'a dair hiçbir şey anlamayan o hanım, o eşeğin altında ölü yatıyordu. Sonra ona döndü ve dedi ki: "Seni ahmak kadın! Bu yaptığın neydi? Eğer usta sana bir suret gösterdiyse... bir şey anladiysan, sadece kabuğunu anladın." Yani... Şeriat kabuk demektir. Unutmayın mistikler "kabuk/suret" dediklerinde Şeriatı kastedarlar; "iç/batın" dediklerinde Tarikatı kastedilir. Buna dikkat et ki anla, diyor ki: "Sen onun suretini gördün ve sırrı senden gizliydi, onu anlamadın." "Sen usta bile değilsin ve bana dükkân mı açıyorsun?". Bu "dükkân" kelimesi minberle aynı anlama gelir, o yer ki... "Mihrapta ve minberde bu gösterişi yapan vaizler...". O yer ki... şimdi diyor ki sen hâlâ Yoldan, Tasavvuftan hiçbir şey anlamıyorsun... Kelimelere dikkat et çünkü aşağıdaki mısralarda açıkça işaret ediyor ve sana söylüyor, dinleyici! Hosseini doğruyu söylüyor ve sadece Hosseini doğrudan bir rapor veriyor. Hosseini haklı ve sadece Hosseini haklı. Yani Mevlana buna işaret ediyor. "Gittin ve bana bir dükkân açtın." O... şey... neyse, kelime kötü, değiştirdim. "O şeyi, o konuyu yapmıştım, geçen hafta başka bir şeye çevirdim."

Bal gibi, şeker gibi bir şey gördün, Neden kabağı görmedin, ey açgözlü?

Diyor ki sen sadece o şeyi gördün ve hoşuna mı gitti? Yok artık! Kabağı görmedin! Hikâyeyi biliyorsunuz.

Yoksa eşek aşkına öyle mi boğuldun, Ki kabak gizli kaldı gözünden?

Diyor ki ya gerçekten bu eşeğe âşık oldun. Yani, bunun aşkı... o kadar hoşuna gitti ki, mesela adın duyulsun, "Hosseini, sen büyük adamsın! Efendim, siz Kimsiniz, ben de Sofiyim! Ben de cihat fetvası veriyorum!" desinler. Ya eşeğin aşkına tutuldun.

Ustanın zanaatının suretini gördün, Ve neşeyle, keyifle ustalığa soyundun.

Diyor ki zanaatın yüzeyini gördün ve sonra usta olduğunu sandın, mutlu, çok mutlu.

*Ah, nice düzenbaz, ahmak, habersiz kişi, Erenlerin yolundan yünden başka bir şey
görülmemiştir.*

"Zoraaq", düzenbaz, hilekâr demektir. Diyor ki ah, nice hilekâr, ahmak düzenbaz, habersiz, erlerin yolundan, yani büyük adamlardan, yünden başka bir şey görülmemiştir. "Su", Sofilerin giydiği yünlü giysi anlamına gelir. Diyor ki bu Şeriat beyleri... "Ah, nice zoraaq" yani düzenbaz. Şeriatla olup da Tarikata burnunu sokan bu din adamı (dini kanunda olan, dükkânı olan, birine namaz kılmayı öğreten, bunda sorun yok. Mevlana ve diğerleri onları hedef almıyor. Hedef alma, Tarikata burunlarını soktuklarında başlıyor), diyor ki ah, nice düzenbaz, ahmak, habersiz din adamı, erlerin yolundan, yünden başka bir şey görülmemiştir. Burada Tasavvufa atıfta bulunuyor. Diyor ki bu adam sadece Sofi'nin yününü görmüş. Kabağı görmemiş. Bu cübbeyi

görmüş, bu yünü omzuna atmış, yukarı çıkıp oturuyor ve kendi kendine konuşuyor. Sadece bu yünü görmüş. Suf, yünlü kumaş demektir. Yünü görmüş, kendisini değil.

Ah, nice alçak azıcık bir zanaattan, Şahlardan laf ve böbürlenmeden başka bir şey öğrenmemiştir.

"Şuh"... Mevlana öyle bir gönderme yapıyor ki... gerçekten, sadece yanağını öpmelisin. Bazen gerçekten Mevlana'nın yanağını ısırmalısın. Yani, ısırmalısın. Bak, bazen öpücük işe yaramaz! Sonra dünyanın din adamlarına "şuhan" diye hitap ediyor. "Şuhan", hamamcılar, eski günlerde kirlerini gösterenler, kiri gösterenler demektir. Yani tavır... "Külhancılar" (kir ovalayıcılar) kavramını veriyor. Diyor ki ah, nice alçak azıcık bir... meslekten, yaptığı işten, hamamcı. Diyor ki bu hamamları gördün mü? Bu din adamı, hamama keselenmeye gelen şahlardan, laf ve böbürlenmeden başka bir şey öğrenmeyen hamamcılar gibidir. Neden? Çünkü bir şah hamama geldiğinde, gerçekten askeri seferlerden bahsetmez. Aynı şeyden bahseder... "bravo" der ve şakalaşıyorlar. Bir şah hamamda gerçekten ne yapar ki hamamcı şahlık hakkında bu kadar çok şey bildiğini sansın? Sahın, bundan önce orduları yönettiğini bilmez... Şimdi kirini keseletmeye gelmiş. Sonra biraz şakalaşır, sohbet eder, şunu bunu yapar, böbürlenir. Sonra başka sorunlar çıkar.

Şimdi bu mısra... diyor ki buradan itibaren beş mısrada saldırıya başlıyor. Diyor ki bu din adamı, "Rasekhoon" gibi web siteleri kuran ve Tasavvuf ve irfan ehli hakkında bu saçmalıkları savuran Şeriatçı din adamının işi bir hamamcının işidir. Seni reseller, vücudunu pudralarlar. Şah olan o mistikten birkaç şey duymuşlardır, kürsüye gelirler, şakalar yaparlar, menkıbe kitaplarından okurlar. Diyor ki... Kum'un Feyziye medresesinde ana avrat düz gitmeler... gelecek hafta başlamak istediğim konu hakkında, bu çok şok edici. Kum'un Feyziye Sinde diyor ki: "Efendim, bu şiirleri okumayın!". Hatef gibi birkaç kişi yasaklı. Sonra kendisi geliyor ve diyor ki:

Gönül gözünü aç ki canı göresin, Görünmeyeni o zaman görürsün.

Yani Hafız'ın, Sadi'nin ve Mevlana'nın şiirlerini okuyor, sonra Sadiya, Hafız'a ve Mevlana'ya ana avrat sövüyor. Bak bu ülke nerede! Bak dünya nerede! Bak dünya nerede! William Shakespeare'in şiirini okuyor ve sonra ona hakaret ediyor. Mendel, bitkileri karıştırma suçundan, ki bu tıp içindi, botanik açıdan anlamak içindi, iki bitkinin gayrimeşru evliliği suçundan, yani bir soğanı elmaya aşılama, armuda aşılama, elmayı armuda aşılama suçundan, bunların birbirine helal olmadığı ve meyvelerinin piç olduğu gerekçesiyle, Mendel adında bir mistiği neredeyse öldüreceklerdi. Mendeleev, aynı şekilde.

Şimdi, hata yapmayasın diye, sonraki mısrada açıklıyor:

Her biri elinde bir asa tutar, 'Ben Musa'yım' diyerek, Ahmaklara üfler, 'Ben İsa'yım' diyerek.

Diyor ki "Şehit" tam da bu Şeriatçı molladır. Her birinin elinde kendisi için bir... bir asa var, "Ben Musa'yım" diye. Bu ne demek? Yani diyor ki, "Efendim, bu hikâye dinler hakkındadır." Bu hikâye dinlerin Şeriatçı din adamları hakkındadır. Dinlerin içindeki şu din adamları hakkında değil... gelir der ki, mesela efendim... dört mısra okur, İsa'dan dört kelime söyler, sorun yok. Ama gidip onunla konuştuğunda, dersin ki... dinledim mi? Der ki: "Dinle! Bravo! Hosseini'nin programını dinle, önemli." Demez ki: "Yasaktır, dinleme!". Sadi ne diyor? Onlardan bahsediyor. Diyor ki bu insanlar her biri elinde bir asa tutuyor, diğeri de bu ahmaklar gibi, ahmaklara üflüyor. Şimdi, buradan itibaren, "Rasekhoon" gibi web siteleri yapan bu kişilerin destekçilerini ahmak, gerizekalı ve cahil ilan ediyor. Buradan itibaren hakareti tekrar Hosseini Ye çeviriyor. Mevlana. Ah! O zaman şunu okuyayım...

Her biri elinde bir asa tutar, 'Ben Musa'yım' diyerek, Ahmaklara üfler, 'Ben İsa'yım' diyerek, Ah, vay o günden ki, doğruların doğrusu, Senden imtihan mihenk taşını ister.

Diyor ki, Tasavvufun, mistiğin sana mihenk taşını, test taşını sürtmek isteyeceği günden kork. O zaman sahte altın olduğunu anlarsın. O zaman anlarsın ki bunca zamandır camiye gidip Hüseyin bin Ali için ağlıyorsun ama Hüseyin bin Ali dışarıda kapıdaydı ve yüzünü tokatlıyorlardı. Yas törenlerini nerede yaptığını o zaman anlarsın. Diyor ki işte o zaman anlayacaksın, mihenk taşı devreye girdiğinde, doğrular, mistikler gelip bunu yaptığında, o zaman anlayacaksın.

Sonunda, geri kalanını ustadan sor.

Diyor ki git şimdi bu soruları, bu cevapları ustadan sor.

Yoksa tüm açgözlüler kör ve dilsiz ayılar mıdır?

"Khers" aynı zamanda dilsiz, aptal, sağır demektir. Sadece saçmalayan.

Herkesten istedin, yine de herkesin gerisinde kaldın, Kurtların efendileri bu ahmak sürülerdir.

Diyor ki, Mevlana! Söylediklerin doğru, senden önce Attar söyledi, Sadi söyledi, senden sonra Hafız söyleyecek, Cami söyledi, Abdurrahman Cami söyledi, Kisaî söyledi, azizim! Ubeyd-i Zakanî söyledi, Mevlana... zavallı Firdevsi söyledi, Hayyam söyledi, Baba Tahir söyledi... Mevlana! Hepsî söyledi ama üzülme, çünkü kurtların efendileri bu ahmak sürüdür. Yani bu insanlar, bazı insanlar tabii, dünya insanları artık böyle değil. Sadece ben ve ailem, bizi kastediyor. Diyor ki bu Hosseini ailesi, onlar ahmak bir sürüdür. Hosseini! Mevlana! Onun hakkında hiçbir şey yapılamaz. Ne kadar şiir yazarsan yaz, hepsi de söyledi, halk anladı mı? Sokrates'i öldürdüler, Nietzsche'ye tanrıtanımazlık adına ana avrat sövdüler, Hallac I küfür adına öldürdüler. Bu aynı insanlar öldürdü onları. Hosseini! Mevlana! Yapma bunu. Hosseini anlamaz. Hosseini bu ahmak sürüdür. Hosseini 5 milyon yıldır camiye götürülmeye alışmış, hiçbir şey görmüyor ve hâlâ gidiyor. Sadece anlamıyor. Bir delik var, kara bir delik görüyor ve bundan mutlu. Sonra o deliğe para atıyor. Sonra o deliğe attığı bu para hiçbir yere varmıyor ve kendisi de hiçbir yere varmadığını bilmiyor ama yine de veriyor. Onlar ahmak bir sürüdür, Mevlana! Mevlana söylüyor. Diyor ki, Mevlana! Bu şiirleri kimin için okuyorsun? Bu Hosseini

ahmak bir sürüdür. Hosseini bu konuyu hiç anlamaz. Varoluşun büyük sırrının İnsan-ı Kâmil olduğunu ve arkasında hangi konuların yattığını bile bilmez. Hüseyin anlamaz!

Hepsini aradın, yine de hepsinin gerisinde kaldın, Kurtların efendileri bu ahmak sürülerdir. Bir suret oldun, bir suret duydun ve tercüman oldun, Kendi sözlerinden habersiz, papağanlar gibi.

Diyor ki bir suret gördün, bir suret duydun, habersiz, papağanlar gibi, papağanların hikâyesini ki sonra açıklıyor. İbrahim gerçekten ne dedi? Gerçekten, saygıdeğer dinleyici, dinim İbrahimîdir, dinim Hanîftir falan diyen sen, gerçekten ne gördün? Gerçekten... eğer dedeni mezardan uyandırırsan, 500 kere kiliseye gittim diyecek. Sen kaç kere gittin? Eğer İsa'yı görürsen, biz senin aciz kullarınız. Görmüyorsan, gelip "Restart" programını dinlemelisin, biz sana gösteririz. Görmüyorsan, vallahi görmüyorsun. Fark etmez, İnsan-ı Kâmil'in izni olmadan yapılan namaz, oruç, humus ve zekât haramdır. Sorunun ne olduğunu bile bilmiyorsun. Namaz kılmayanla bir sorunumuz yok. Tanrı'ya inanmayanla Mevlana'nın da bir sorunu yok. Neden biliyor musun? Çünkü bilim, mistisizmin bir dalıdır. Bu yüzden bir gün atom kütlesi derler... periyodik tablo... atom kütlesine göre dizerler, sonra atom numarasına göre dizerler. Şimdi, bilim orada bir hata yaptı, sonra düzeltti. Ama en azından bir şey yapmak istiyor, aşı yapmak, bir şey yapmak istiyor, en azından gariban bir şeyler yapıyor. Ama sen Mevlana'nın sesini susturmak için bir yere para veriyorsun. Bu çok farklı ve senin için hiçbir kurtuluş yolu kalmayacak.

Bu sadece bu şiirin üçüncü katmanında. Yani cariye şiirinin üçüncü katmanı. Dördüncü katman... Dördüncü katman hakkında tek bir cümle söyleyip meseleyi çözeceğim. Çünkü katmandan... çünkü dinleyicilerden biri aradı, Facebook'tan tekrar mesaj attı, hepiniz o kadar çok soru sordunuz ki, gerçekten. 5-6 binin üzerinde. Hepsine cevap verebileceğini sanmayın. Yavaş yavaş, "Restart"ta açıklanacak. Gerçekten, üç-dört binin üzerinde, yalan söylemiyorum, üç-dört-beş binin üzerinde mesaj geldi, herkesin sorusu var, çok minnettarız ve bu şeyin insanların içini bu kadar sarsılmasından çok mutluyum. Bu çok önemli. Şey, dördüncü katmanda, bu şiiri tekrar okursanız, ortaya iki kelime çıkar: "Zikir" ve "Zeker". Zikir çok önemli bir şey demektir. Zeker o aynı "hiç yoluna şehit" demektir (penis). Dördüncü katmanda, şiiri okumak istediğinizde, eğer derinliğini açmak istersek, diyor ki bazı insanlar... diyor ki zikir mistiklere ve Yol ehline aittir. Geçtiğimiz birkaç bin yıldır, molla "zeker"i görür ve sonra onu "zikir" olarak okur. Çünkü benzer yazılırlar. Diyor ki bu... sonra onu okur. Şimdi, bunlar çok derin tartışmalar.

Mesaj atmışsınız ki: "Efendim, biz Attar okuyoruz ve...". Ne? Attar dedim... dedik, sana söyledik, yasaktır güzelim! Okuma! Attar manevi yolcu içindir. Yani İnsan-ı Kâmil'i tanıdıktan sonra Attar okuyabilirsin. Gerçekten Attar'ı veya Şeyh Bahaî'nin Keşkül'ünü okumaya hakkın yok. Bunları okumamalısn. Şimdilik Hafız oku, Sadi oku. Ama yapma çünkü seni havaya fırlatabilir ve sonra sana hiç yardım edemez. Her neyse, bundan önce kim namaz kılıyorsa sorun yok. Şu andan itibaren, namaz kıldıklarında, İnsan-ı Kâmil'in izni olmadan kıldıkları her namaz döngüsüyle gerçeklikten ve hakikatten daha da uzaklaştıklarını bilmeliler. Geri dönüşleri daha uzun olacaktır. Yanımda olan birine yemek vermek istersem verebilirim. Ama benden 1100 metre uzaktalarsa, onlara yemek vermek için 100 metre gitmem gerekir ya da yemek vermem için onların 100 metre geri gelmesi gerekir. Bu çok farklı. Yani buraya kadarki yolu... o kadar hassas.

Her neyse, gelecek hafta Vahdet-i Vücut (Varlığın Birliği) hakkında konuşacağız. Vahdet-i Vücut nedir? Vahdet-i Vücut tüm evrenin tartışmasıdır ve Tasavvuf Vahdet-i Vücut Dan... Yani, 5 ilke, tüm dini din adamlarının bu birkaç bin yıl boyunca Mevlana ve "Restart" ve Sokrates ve bu adamların programıyla olan 5 ana farkı tam olarak bu terim, Vahdet-i Vücut üzerinedir. Şimdi bu adamların birbirleriyle ne derdi var, ben... bunu bilmeniz çok önemli. Yani, Hated İsfahani'den şiir okuduğunu söylediği gibi, ama istediğinde... çünkü şimdi Hated kim? Hated, Vahdet-i Vücut U açıklayan kişidir. Vahdet-i Vücut'un ne olduğunu bilmelisin. Eğer Vahdet-i Vücut anlamazsan, kavganın ne hakkında olduğunu bilmezsin. Neden hepsi... neden bu kadar çok Hallac I öldürüyorlar, bunu bile bilmezsin. Neden bu olmasın diye milyarlarca dolar harcanıyor? Mistikler ve Tasavvuf ehli ile bu adamlar arasındaki tartışmanın bu beş ana sütunundan biri, tam da bu terim, Vahdet-i Vücut üzerinedir; ki gelecek hafta Hated'in şiiriyle başlamak istiyorum ki bilesin, ana avrat sövenler sadece Sadi, Hafız ve Mevlana değil, Hated de sövüyor. Yani, aynı numarayla, tek tek gösteriyorum ki bu bin kişinin hepsi bizimle, sizinle değil. Bu çok önemli bir nokta ve hepsinin tek bir hedefi var, o da dünyada İnsan-ı Kâmil olarak adlandırılan o sevgilinin, o güzelin gözü ve kaşdır; ve ondan başka hiçbir şey yoktur ve başka hiçbir şey mevcut değildir ve bu başlı başına bir düşünce okyanusudur. Umulur ki bu bez benim ve senin zihinlerimizde, düşüncelerimizde bir sarsıntı geçirir de her şey netleşir.

Ve Vahdet-i Vücut hakkında konuşacağız. Kapısını çok kısaca açmak istiyorum çünkü 10-15 program daha Vahdet-i Vücut hakkında çok önemli açıklamalar yapmak istiyorum ki bilesin, o yukarıdaki din adamı... okuyor: "*Gönül gözünü aç ki canı göresin / Görünmeyi o zaman görürsün*", bu güzel orospu çocuğu, bu tatlı yanaklı orospu çocuğu, tüm gücüyle Hated'ten şiir seçmeye çalışıyor. Ne olduğunu anladın mı? Ve Hated'e ana avrat sövüyor. İnsanlar anlamasın diye Hated Ye ana avrat sövmek için Hatif İsfahani Yi bir kaideye oturtuyor. Sonra tüm din adamlarına diyor ki: "Beyler, dikkatli olun, Vahdet-i Vücut'a inanan kimi görürseniz öldürün!". Ve şu mısra:

Her zerrenin kalbini yarıp baksan, İçinde bir güneş görürsün.

Bunlar Mevlana'dan çıkarılan iki mısraydı ve şimdi bu yeni bakış açısı... Şimdi Hated de, hepsi bunu bir şekilde kullandı. Evet. Bu şiiri okuyorlar. Gidip tüm ibarelerin başlıklarına bakıyorsun: "Her zerrenin kalbini yarsan / İçinde bir güneş...". Bunu hepiniz duydunuz. Bu Hatedi İndir. Kum Feyziye medresesinin, Kum medresesinin ilk dersi nedir? "Hatedi öldürün!", "Hated yasaktır!", "Hated konuşursa ezin!". Bütün mollalar bu şiiri bilir: "Her zerrenin kalbini yarıp baksan / İçinde bir güneş görürsün." Ve medresedeki bütün mollalar... Gelecek hafta yapabilirsem, birinin sesini dinleyeceğim ki halkla değil, mollalarla konuştuğunu göresin. Kum'un Feyziye Sinin ortasında mollalarla konuşuyor, diyor ki: "Biz mollaların kurtuluş yolu Hatif İsfahani Yi öldürmektir! Mevlana'yı!". Neden diyor? Sebep o ses kaydında netleşiyor. Kendisi şiirini okuyor. Çok derin bir nokta.

Elif Lam Fa. Bir. Saat 11:51. Size veda ediyoruz ve Simurg Kampanyasını unutmayın. İsteyenler... birçoğu mesaj atıyor ki: "Efendim, çok mesajımız var, neden para almıyoruz?". Şu an para almamız gerekmiyor. Yoldaşlarımızı Gmail'e, e-postaya, Facebook'a ekliyoruz. Hiç para

almamız gerekmiyor. Eğer okumamız için 250'ye ulaşırsa... pardon, 500'e ulaşırsa, gidip ekipman almak, işi yapmak ve bir TV istasyonu kurmak için para almaya başlayacağız. Şimdi para alsak ne yapacağız? Şimdilik çok şükür paramız yetiyor. Şimdilik, yayın kesilecek olsaydı, "Efendim, para verin" derdik. Şu an para peşinde değiliz. Bu programı ortaya koymanın ve yapmamız gereken işi yapmanın peşindeyiz.

Sizi Mevlana Celaleddin Muhammed Rumi Belhi Horasani'nin, Sadi'nin, Hafız'ın, mistiklerin Tanrısı'na emanet ediyoruz. Gelecek hafta, Vahdet-i Vücut'a, Hatef İsfahani'ye ve benim ve sizin için yeni bir kapının açılmasına kadar; böylece ölümün özünü, temel ilkeyi bilirsiniz: "Hiç Yoluna Şehit" miydik yoksa İnsan-ı Kâmil'i tanıdık mı? Eğer onu tanımıyorsak, biz "Hiç Yoluna Şehitleriz." Tekrar görüşene dek.

